

5549 1 April 1892: Enefte Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Lovf. om Statsbanestat. ved Viborg. 5550

ingen Tvivl om, at den kommer til at koste et større eller mindre Beløb, jeg antager ikke, at de 200,000 Kr., der er Tale om, ville flaa til. Jeg tror, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har Ret i, at det vil fordre betydelig større Pengesummer, og naar man saa senere skal til at flytte Stationen, vil det medføre, at en saadan Flytning bliver betydelig kostbarere end nu. En Ting kan ikke lades ude af Betragtning, og det er, at ved at følge Landstinget, kommer man til at tage den lange Linie i Forbindelse med Aalestrup Banen, og det vil have til Følge, at Statskassen vil komme til at tabe en ikke ringe Sum Aar efter Aar, naar den skal overtage Driften af Aalestrup Banen. Naar endelig det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man af den Grundfulde gaa til Landstingets Opfattelse, at Landstinget næppe vilde forandre sin Stilling, forekommer det mig, at man har nogen Grund til at nære Haab om, at der kan ske en Forandring, i hvert Fald er det lige saa hensynsfuldt at forudsætte, at Landstinget vilde komme Folketinget i Møde, og der er jo fra den ærede Ordførers Side gjordt opmærksom paa, at der ikke er noget særligt foregæbet ved, at Sagen udsættes det halve Aar. Jeg kan derfor ikke andet end støtte hans Anbefaling og anmode ærede Medlemmer om at stemme for Folketingets Indstilling i Dag. Hvad Sindsøgeanstalten angaar, vil det vist ikke være nyttigt, at drage den ind i Debatten. Jeg har ikke under Debatten i Fællesudvalget faaet det Indtryk, at den Side af Sagen ikke ogsaa har sin Betydning, og at dette store Spørgsmaal jo ogsaa vilde ligge sin naturlige Løsning nærmere, naar vi kom til Flytningen, end hvis vi ikke kom til den. Jeg skal dermed anbefale at stemme for Folketingets Flertals Indstilling i den Forvisning, at det i sig selv er rigtigst og bedst og i det Haab, at vi, naar Afgørelsen en Gang kommer, maa naa til, at det ogsaa kommer til at vinde Sejr, saaledes at det i sin Tid kan blive en Rigsdagsbeslutning, at Viborg Station skal flyttes, saaledes som Folketinget har vedtaget flere Gange tidligere.

A. Nielsen: Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger lige over for det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valg-

fres (Bust). Det ærede Medlem var saa venlig at oplyse mig om, at Landstinget vedtog Begravelsen af denne 1/4 Million, for at blive ved det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfres. (Scharlings) Udtryk, med 24 Stemmer mod 18. Det er ikke i mindste Maade noget Bevis for mig, den Oplysning virker aldeles ikke imponerende paa mig. Hvis Landstinget ikke i Dag var mere fuldtalligt til Stede, og det lykkedes med 24 Stemmer mod 18 at faa Folketingets Affattelse vedtaget, saa vil jeg indrømme, at det var meget godt for os. Med Hensyn til det, at vi skulle gøre denne Egen daarlige Tjeneste, da skal jeg derom bemærke at, som det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) bemærkede, denne Egen Befolkning har gennem sin lokale Repræsentation, Amtsraadet, ved at tilbyde yderligere 25,000 Kr. i disse Dage, bevist, i hvilken Retning den mener, Interessen gaar. Og hvad saa i øvrigt det angaar om at gøre en Tjeneste med at paatage sig Ansvar for at gøre noget eller undlade at gøre noget, saa mener jeg, at det ærede Medlem maa undskylde, naar det ærede Medlem fra Viborg Amts 2den Valgfres (Klein) og jeg, som repræsentere de to Krese, der i første Række ere interesserede i det, tilraade dette Ting med os at tage Ansvar for at søge ved en Udsættelse mulig at bevæge Landstinget, kan det ærede Medlem dristig lægge sit Ansvar til ogsaa. Hvad det angaar, at det er givet, at Landstinget ikke vil forandre sin Stilling til det Spørgsmaal, saa kan jeg ikke i Landstingets tidligere Holdning se det mindste, der tyder paa, at noget saadant er givet. Naar man ser paa Landstingets Holdning i Fjor og i dette Djeblis, er der lige saa stor Svingning, som fordrer for at komme over paa en anden Bø.

Judenrigsministeren (Zinger Skov):

Jeg skal tillade mig at minde om, at Lovforslaget om Ændringen af Forholdene ved Viborg Station blev fremsat lige straks efter, at Rigsdagen var traadt sammen, og jeg udtalte den Gang, som det ogsaa vil ses af Motiverne i Lovforslaget, at det var for at fremskynde Sagen, for at komme til en endelig Ordning af Sagen hurtigere, end hvis man havde stillet Begæringer paa Finansloven, hvor Bevillingen stod tidligere. Det